

mindelig boligblok. De kan ikke indordne sig, de kan ikke finde ud af det, de vil ikke være med til det. De laver måske uro, de laver måske ballade, bliver smidt ud, er igen hjemløse, får anvist en ny bolig, bliver smidt ud igen, og det kører i ring.

I de tilfælde er det selvfølgelig væsentligt, at man tager fat i og løser det problem, der er årsagen til, at de nu har det sådan. Men der vil stadig væk være en gruppe, som er hjemløse, der ikke kan eller vil bo 3. sal til højre.

Derfor har vi i Frihed 2000 flere gange foreslået, at vi med Folketingets Socialudvalg tog til Aalborg og så på, hvordan man har løst problemet dér. Og der har man løst problemet. Når nu man kan i Aalborg, kan man selvfølgelig også i resten af landet.

Det, man har gjort, er, at man har taget en tidligere flygtningeby, barakby, eller hvad vi kalder det, og så har man simpelt hen indrettet den til de hjemløse. En skurby bliver det også kaldt. Det kunne man godt gøre i resten af landet. Og vi er endda villige til i Frihed 2000 at gå så langt som til at sige, at hvis kommunerne ikke mener, de har råd til at etablere en sådan barakby til de hjemløse, så lad staten betale f.eks. via satspuljemidlerne eller lignende, så betal for etableringen, men driften skal naturligvis være kommunens, og det skal selvfølgelig være sådan, at de hjemløse, der er i præcis den situation, får lov til at lave deres egen husorden, deres egne vedtægter for at være der. For det er jo netop det, de har brug for; de skiller sig ud og vil gerne have lov til at være anderledes end alle vi andre, og det skal de også have lov til at være.

Men selvfølgelig skal der være, man kunne kalde det for en social vicevært, der holder øje med, at det hele nu også kører bare nogenlunde fornuftigt i en sådan barakby, og det ville heller ikke være uoverkommeligt. Jeg tror faktisk, det ville være en opgave, som man ville kunne påtage sig. Man har gjort det i Aalborg, i Aalborg har man løst problemet. Vi skal bare have det til at brede sig til resten af landet, så har vi i hvert fald løst den del af det.

Men tilbage til beslutningsforslaget her, som ikke er perfekt, og som indeholder nogle ting, som vi godt kunne have været foruden. Men om ikke for andet, så for at lægge pres på regeringen, som musen sagde til elefanten, så støtter vi beslutningsforslaget her. Vi støtter det for at vise, at der må ske noget, og hvis ikke ministe-

ren kan finde ud af at løse det her problem, så må Folketinget gøre det.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kurt Christiansen.

Kurt Christiansen (DF):

Dette forslag er jo en genfremsættelse fra februar 1999, som vi alle sammen har fundet ud af. Dengang kunne socialministeren ikke støtte forslaget, fordi det, som hun sagde, i virkeligheden er formuleret på en sådan måde, at det ikke vil løse problemerne, men hun var dog enig i, at der skulle gøres en ekstraordinær indsats. Jeg håber så ikke, at det denne gang er formuleringen, det strander på, når ministeren ikke kan støtte forslaget.

Ministeren havde dengang opdelt spillet om løsningen på de hjemløses problem i to halvlege. Den første halvleg var lovændringen i 1995, og anden halvleg skulle så være loven omsat til handling, herunder en klarlægning af behovets omfang.

Vi har været lidt inde på og fra ministeren fået oplyst, at det drejer sig om ca. 3.500, hvoraf halvdelen er på herberg. Ministeren stiller nogle yderligere spørgsmål, og jeg skal her nævne et par af dem: Hvilke typer af problemer er det, de mennesker har? Og så stiller ministeren spørgsmålet: Hvor mange mangler et bofællesskab? Det kunne jo godt være, der var nogle af dem, som vil bo i et bofællesskab.

Den anden halvleg, som ministeren omtaler, håber jeg så ikke bliver lige så lang som første halvleg, hvis vi regner første halvleg fra 1995.

Så til fru Tove Fergo. Jeg vil godt takke for et tilsagn, sådan opfattede jeg det i hvert fald, og det er da glædeligt, at der ikke er nogen, der bliver afvist på herbergerne. Så kan jeg selvfølgelig også kun tilslutte mig, at Dansk Folkeparti ønsker handling bag ordene.

Jeg synes også, jeg kunne fornemme på fru Jette Gottlieb, at der var nogle positive tiltag, hun var inde på, og jeg vil også godt takke hr. Tom Behnke fra Frihed 2000 for støtten. Dog vil jeg sige med hensyn til at springe over, hvor gærdet er lavest, at – som der står i vores bemærkninger til forslaget – en social indsats skal virke på længere sigt.

Vi skal også sørge for, at satspuljemidlerne på 200 millioner kroner fordelt over fire år bliver fulgt tæt, så vi er 100 pct. sikre på, at de bli-